

कुन्ध, कुन्धित n. als eine Bed. von स्तनन MED. n. 145.
 कुन्धन n. dosgl. H. an. 3, 423.
 कुब्जि f. eine falsche Ansicht Spr. (II) 7082.
 कुबेरदत्त m. N. pr. eines Bundesgenossen der Götter im Kampfe mit den Daitja KATHĀS. 48, 18. 24.
 कुबेरहृदय oder ०हृद्य Bez. einer best. Hymne VARĀH. BRH. S. 48, 71.
 कुमत n. eine falsche Lehre Spr. (II) 2451.
 कुमारशिरस् m. mit dem Bein. Bharadvāga N. pr. eines Arztes KĀRAKA 4, 6.
 कुम्भ 2) b) कुम्भीधान्यन्यायेन, कुम्भीधान्यः श्रोत्रिय इत्युच्यते । यस्य कुम्भयामेव धान्यं स कुम्भीधान्यः । यस्य पुनः कुम्भयो चान्यत्र च धान्यं नास्ति कुम्भीधान्यः PAT. a. a. O. 1, 238, a.
 कुरङ्क 1) Spr. (II) 3567.
 कुरवक, so (nicht कुरवक) die Bomb. Ausgg.
 कुरवाङ्ग m. ein best. zu den Vishkira gezählter Vogel SUÇA. 4, 201, 2. VĀGBH. 1, 6, 45.
 कुरीर, क्रीते सोमे कुरीरे निर्मुञ्चति VAITĀN. 13.
 कुरु 1) ०वर्ष SŪRJAS. 12, 40. कुरौ = कुरुवर्षे 70.
 कुरुवक, कुरवक MBH. 3, 11569 in der ed. Bomb.
 कुर्कुरीय, ०पति denom. von कुर्कुर PAT. a. a. O. 8, 42, a.
 कुलगिरि Spr. (II) 2451.
 कुलचित n. Bez. einer best. Kampart HARIV. 15978. विकुचित die neuere Ausg.
 कुलदेवता (vgl. Nachträge) Spr. (II) 4100. FISCHEL, de Gramm. prācr. 38, 1 v. u.
 कुलम m. ein Rākshasa NILAK. zu MBH. 1, 6450.
 कुलिङ्क KĀRAKA 1, 27.
 3. कुल्य 1) HARIV. 2098 nach NILAK.
 कुवस्त्र n. ein schlechtes Kleid Spr. (II) 1844.
 कुवैद्य Spr. (II) 2287.
 कुव्यापार m. eine verpönte Beschäftigung HEM. JOGAÇ. 3, 84.
 कुशलवाच् adj. beredt Spr. (II) 2542.
 कुशल्य m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 347 nach der Lesart der ed. Bomb., सुकृत्य ed. Calc.
 कुशस्तम्ब 1) lies Büschel st. Haufen.
 कुशिक 1) a) ein Sohn des Ishiratha SĀJ. zu RV. 3, 31.
 कुष् 1) नासिकां न कुक्षीपात् KĀRAKA 1, 8. — Bei P. vielleicht wāgen, mit ऋन् nachwägen, mit घ्रव abwägen; vgl. KERN in seiner Uebersetzung von VARĀH. BRH. S. 128, N. 2.
 — घभिनिम् drücken, kneten, zwicken: das leblose Neugeborene KĀRAKA 4, 8.
 कुषवा etwa N. eines himmlischen Stromes.
 कुमुमस्तम्बक, so zu lesen.
 कुमूल m. = कन्दु eine eisernes Pfanne PAT. a. a. O. 1, 202, b. 231, a.
 1. कुमति ĀPAST. 1, 31, 23. Spr. (II) 5797.
 कुस्थान n. ein elender, armseliger Ort Spr. (II) 3255.
 2. कुह (Nachträge) Z. 2, SARVADARÇANAS. 31, 1 ist इमास्तु हेयाः zu lesen; vgl. ĀRJAVIDYĀSUDHĀKARA, Bomb. 1868, S. 176.

कुह 3) ०कूजित Spr. (II) 2928.
 1. कूट 9) füge Fussangel hinzu.
 कूतन् adj. PAT. a. a. O. 7, 76, a.
 कूलेख्य n. ein falsches Schriftstück Spr. (II) 1848.
 कूमाद्य (so zu lesen) n. ein falsches Zeugnis HEM. JOGAÇ. 2, 54.
 कूदी, lies ein best. Geräthe, der Harke, dem Rechen ähnlich.
 कूपक 2) c) ein winziger Brunnen Spr. (II) 7422.
 कूर्च vgl. दीर्घ ० weiter unten.
 कूर्चता f. nom. abstr. von कूर्च Bart Spr. (II) 1161.
 कूर्चल (Nachträge), streiche das Wort vielleicht.
 कूर्म 1) ०पति trägt die Erde Spr. (II) 5376.
 कृकर 1) SĀMAVIDH. BR. 2, 6, 14.
 कृक्कातिकृक्क 2) SĀMAVIDH. BR. 1, 2, 8.
 कृत 2) f) als Bez. der Zahl vier (vgl. Nachträge) SŪRJAS. 1, 24. 43. 12, 88. — g) ebend. 1, 2. 46. 18. fg. 23. 47.
 कृतनाशन adj. = कृतनाशक undankbar Spr. (II) 7330.
 कृतमालक m. = कृतमाल 1) b) H. an. 3, 231. MED. η. 85.
 कृतयुग SŪRJAS. 1, 17. 46. 57.
 कृतवष, so zu schreiben st. ०वेश.
 कृतवस्त, ०वत् adv. auf eine geschickte Weise MĀRK. P. 124, 17.
 कृतात् so v. a. Angelegenheit, Sache, Fall: लौकिकेषु वैदिकेषु च कृतात्तेषु PAT. a. a. O. 1, 15, a. 45, a.
 2. कृति 5) Bez. der Zahl zwanzig (vgl. Nachträge) SŪRJAS. 3, 9. — 6) Quadrat (vgl. Nachträge) ebend. 3, 8. 16. 4, 22. 8, 5.
 कृतीसुत m. Sohn der Kṛtī, metron. Rukīparvan's MBH. 7, 1177.
 कृते, श्रावधकृते ब्रधं मधु als Arznei HEM. JOGAÇ. 3, 39.
 कृत्रिम 1) मित्र, घरि, उदासीन MIT. I, 52, b.
 कृपालुता f. Mitleid Spr. (II) 7265; vgl. N.
 कृश 2) Sām kṛtjājana, Unterredner bei KĀRAKA 1, 12.
 कृशक adj. schwächig: ०शरीर adj.: Löwe Spr. (II) 7367.
 कृषि, pl. Spr. (II) 2413.
 कृषिसंघट्ट m. Titel einer dem Parāçara zugeschriebenen Schrift über den Ackerbau, gedruckt Calcutta 1862.
 कृष्णवेष्टूर zu streichen.
 कृष्णशिला f. pl. die schwarzen Felsen, N. pr. einer Oertlichkeit Gop. BR. 1, 2, 7.
 कृष्णात्रेय als Arzt KĀRAKA 8, 24. 28.
 कृकरक adj. = केकर schielend Spr. (II) 6618.
 केतन 6) = शरीर (Comm.) Leib, Körper BUÇ. P. 4, 24, 67.
 केतवता f. N. pr. eines Dorfes PAT. a. a. O. 2, 397, a.
 केतवेदम् eher die Absicht durchschauend oder der Merkzeichen kundig (von Indra).
 केतुमाल 3) SŪRJAS. 12, 39. 52. 70.
 केदार 1) genauer ein zum Zweck der Berieselung in erhöhten Besten (zwischen denen das Wasser läuft) angelegtes Feld. ०सेतु s. u. सेतु 2) b). — 7) N. pr. eines Fürsten; vgl. u. वृन्द 7) b) und ÇKDā. u. वृन्दावन.
 केमदुम = κενόδρομος nach HEM. JACOBI.
 कौलिकदम्ब m. eine Kadamba-Art; s. u. व्रतभू und सत्कदम्ब.